

SPECIALIZOVANÝ FINANČNÍ ÚŘAD

nábř. Kpt. Jaroše 1000/7, 170 00 Praha 7

Odbor metodiky daní, oddělení metodiky daně z příjmů

Elektronicky podepsáno

17. 07. 2013

Bc. Olivová Pavla
vedoucí Oddělení metodiky
daně z příjmů

V Praze

Č.j.: 313783/13/4000-38002-106645

Vyřizuje: Ing. D.Lacmanová

Telefon: 220 364 773

E-mail: Dagmar.Lacmanová@fs.mfcr.cz

Miloslava Dobrá | Telefónica Czech Republic, a.s.

Team Leader – Tax support for IT and Network

miloslava.dobra@telefonica.com

Telefónica Czech Republic, a.s.

Za Brumlovkou 266/2

PRAHA 4 - MICHLE

DIČ: CZ60193336

Odesláno do datové schránky daňového subjektu

Věc: Odpověď na dotaz

K Vašemu dotazu ze dne 2.7.2013, jakým způsobem máte přistoupit k žádostem Vašich akcionářů o vrácení zajištění daně z titulu výplaty snížení nominální hodnoty akcií společnosti Telefónica Czech Republic, a.s., v případech, kdy akcionáři - nerezidenti České republiky doloží, že jde o rezidenty členských států Evropské unie nebo dalších států, které tvoří Evropský hospodářský prostor (dále jen „EHP“), a tím nastala situace, že zajištění daně nemělo být provedeno“, sdělujeme:

Zajištění daně upravuje ustanovení § 38e zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o daních z příjmů“). Při snížení nominální hodnoty akcií při výplatě akcionářům – nerezidentům České republiky, kteří rovněž nejsou rezidenty členského státu Evropské unie nebo dalších států tvořících EHP, vzniká dle ustanovení § 38e odst. 1 zákona o daních z příjmů plátcům daně povinnost srazit zajištění daně u těchto poplatníků, a to dle písm. b) uvedeného ustanovení ve výši 10 % (k zajištění daně nejsou plátcem daně povinni v případě, kdy je záloha srážena podle 38h zákona o daních z příjmů). Plátce daně odvede zajištěnou daň do konce měsíce následujícího po měsíci, ve kterém mu vznikla povinnost srazit zajištění daně a současně má povinnost podat hlášení o provedeném zajištění daně svému místně příslušnému správci daně (§ 38e odst. 6 zákona o daních z příjmů). Správce daně bez zbytečného odkladu převádí částky zajištění daně z osobního daňového účtu plátce daně na osobní daňové účty jednotlivých poplatníků.

V případech, kdy dotčení akcionáři následně **prokáží svému místně příslušnému správci daně**, že jsou rezidenty některého z členských států Evropské unie nebo dalších států tvořících EHP, a nemělo jim tedy být sraženo zajištění daně, stane se tato zajištěná daň přeplatkem daně. Místně příslušný finanční úřad tohoto akcionáře (poplatníka) zajištěnou daň vrátí na základě žádosti poplatníka o přeplatek ve lhůtě dle § 155 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“).

V dotazu dále uvádíte, že Vás SFÚ informuje o tom, zda již bylo zajištění převedeno na místně příslušný finanční úřad jednotlivých akcionářů, a pokud ano, tak již Vaše společnost nemůže přijímat žádosti akcionářů o vrácení zajištění a doporučujete těmto akcionářům podat daňové přiznání u jejich místně příslušného finančního úřadu. K tomuto uvádíme, že není povinností správce daně sdělovat plátcům daně, zda zajištění daně již bylo převedeno. Také podotýkáme, že u poplatníků, kterým bylo neoprávněně provedeno zajištění daně, nevzniká povinnost podat daňové přiznání. O vrácení přeplatku z titulu neoprávněně provedeného zajištění daně může poplatník požádat u svého místně příslušného finančního úřadu i před ukončením kalendářního období, nejdéle však ve lhůtě pro stanovení daně upravené v § 148 daňového řádu.

K poplatníkům, kterým bylo oprávněně sraženo zajištění daně, uvádíme, že z ustanovení § 38e odst. 7 zákona o daních z příjmů vyplývá, že nepodává-li poplatník daňové přiznání do konce lhůty stanovené zvláštním právním předpisem, je oprávněn místně příslušný správce daně poplatníka považovat částky zajištění daně za vyměřenou a uhrazenou daňovou povinnost poplatníka. Úhrm částek zajištění daně sražených a odvedených plátcem daně se v takovém případě považuje po uplynutí osmého měsíce po skončení zdaňovacího období za platbu na daň provedenou poplatníkem. Pokud tedy poplatník nepodá daňové přiznání do uplynutí lhůty, ve které lze daň vyměřit, považuje se daňová povinnost poplatníka za vyměřenou ve výši zajištění daně.

Dále se dotazujete, zda je plátcem povinen podávat po celou dobu lhůty pro stanovení daně následná hlášení i v případě, že výsledkem je snížení částky zajištění, či zda se v tomto případě jedná o právo plátce obdobně jako v případě § 141 odst. 2 daňového řádu. K tomuto sdělujeme, že obecně podle ustanovení § 142 daňového řádu je daňový subjekt povinen následně hlášení podat vždy, tj. i při snížení odvedené daně. Nicméně z důvodu ustanovení § 38e zákona o daních z příjmů, které má jako hmotněprávní předpis před procesním předpisem přednost, vyplývá, že v případě zajištění daně není možné podat následné hlášení vůbec, neboť se jedná o daňovou povinnost, která i přes skutečnost, že ji plní v první řadě plátcem daně, zůstává v působnosti poplatníka.

Dále v dotazu zmiňujete § 237 daňového řádu, který upravuje podání stížností na postup plátce daně. Tuto stížnost podává poplatník v případech, kdy má pochybnost o tom, že mu byla nesprávně sražena nebo vybrána daň. Ve Vámi popisované situaci jste však byli povinni provést zajištění daně, neboť v okamžiku výplaty, poukázání nebo připsání úhrady ve prospěch poplatníka jste neměli k dispozici doklady prokazující, že se jedná o poplatníka, který je rezidentem členského státu Evropské unie nebo dalších států tvořících EHP. V těchto případech lze poplatníkům doporučit postup uvedený výše, tj. podání žádosti o vrácení přeplatku svému místně příslušnému správci daně. Plátcem daně tak může učinit rovněž, pokud ho poplatník zmocní k tomuto účelu.

Pro úplnost sdělujeme, že místní příslušnost správce daně upravuje ustanovení § 13 až 15 daňového řádu, přičemž nelze-li takto místní příslušnost správce daně určit, je místně příslušný Finanční úřad pro hlavní město Prahu (§ 12 odst. 1 zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů).

Bc. Pavla Olivová
vedoucí oddělení

From: Miloslava Dobrá
Sent: Tuesday, July 02, 2013 6:25 PM
To: Lacmanová Dagmar Ing. (SFÚ) (Dagmar.Lacmanova@fs.mfcr.cz)
Subject: Dotaz – vrácení zajištění daně u snížení nominální hodnoty akcií

Vážená paní Lacmanová,

Dle naší předchozí telefonické dohody Vás tímto žádám o oficiální stanovisko Specializovaného Finančního Úřadu (dále jen „SFU“), jakým způsobem máme přistoupit k žádostem našich akcionářů o vrácení zajištění z titulu výplaty snížení nominální hodnoty akcií společnosti Telefónica Czech Republic, a.s. (dále jen „Společnost“). Toto stanovisko bychom dále rádi využili pro komunikaci s akcionáři Společnosti.

Společnost se rozhodla snížit základní kapitál dle §213a zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník prostřednictvím snížení nominální hodnoty akcií, a to ze 100 Kč na 87 Kč na jednu akcii. Částka 13 Kč na jednu akcii je vyplácena akcionářům od listopadu 2012 (kdy Městský soud v Praze rozhodl o zápisu snížení nominální hodnoty akcií do obchodního rejstříku). Výplata probíhá postupně. Někteří z akcionářů jsou zahraniční osoby (ze smluvních nebo bezesmluvních států).

Příjem z titulu snížení základního kapitálu představuje zdanitelný příjem akcionáře s tím, že v případě, kdy bude akcionář daňový nerezident, jedná se o příjem dle § 22 odst. 1 písm. g) bod 10 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů (dále jen „ZDP“). Z hlediska smlouvy o zamezení dvojího zdanění má tento příjem charakter ostatního příjmu (většinou dle Čl. 21 příslušené smlouvy o zamezení dvojího zdanění).

V případě zahraničních akcionářů tedy uvedený příjem zdaňuje Společnost prostřednictvím 10% zajištění daně dle §38e ZDP. Toto zajištění daně však Společnost neprovádí, pokud jde o rezidenta ze státu, u něhož jsou na základě smlouvy ostatní příjmy pouze ve státě zdroje (v těchto případech nebude příjem v ČR vůbec zdaněn), nebo jde o rezidenta ze státu EU či Evropského hospodářského prostoru, kdy není uplatňováno zajištění daně dle §38e ZDP.

Skutečnost, že bylo sraženo zajištění daně uvedla Společnost v Hlášení o zajištění daně za prosinec 2012. Zajištění bylo sraženo dle podkladů od akcionářů, které měla Společnost k dispozici do doby podání Hlášení. Nicméně, někteří akcionáři, kterým bylo zajištění sraženo, postupně dokládají, že jde o daňové rezidenty (dle pravidel uvedených v předchozím odstavci, kde není potřeba srazit zajištění). Podklady jsou uvedeny v žádostech, kterými žádají Společnost o vrácení zajištění prostřednictvím SFU. Tyto žádosti v současné době vyřizujeme prostřednictvím následných hlášení podávaných na SFU.

Dále se nabízejí několik variant, jak přistoupit k podávání těchto následných hlášení:

- 1) Vzhledem k tomu, že §38e odst. 6 ZDP stanoví, že správce daně převede bez zbytečného odkladu zajištění daně z osobního daňového účtu plátce daně na osobní účet daňového nerezidenta (akcionáře), lze toto ustanovení chápat tak, že po převedení zajištění SFU na místně příslušný úřad akcionáře (nelze-li určit místní příslušnost daňového nerezidenta, je místně příslušný FÚ pro Prahu 1) již Společnost nemůže prostřednictvím následných hlášení požádat o vrácení zajištění pro

akcionáře. Pokud daňový nerezident zjistí, že mu zajištění daně nemuselo být sraženo (pokud by dodal příslušné podklady), prokazuje daňové rezidentství již svému správci daně. Praktický postup by byl tedy takový, že SFU tedy Společnost informuje o tom, zda již bylo zajištění převedeno, a pokud ano, Společnost od tohoto okamžiku nemůže přijímat žádosti o vrácení zajištění a akcionářům doporučí podat daňové přiznání u místně příslušného finančního úřadu.

- 2) Dle §142 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „DŘ“) je daňový subjekt povinen podat následné hlášení, pokud zjistí, že dosud ohlášené údaje nebyly správné. Tato povinnost trvá, pokud běží lhůta pro stanovení daně podle §148 DŘ. Otázkou je, zda je plátce povinen podávat po celou dobu lhůty pro stanovení daně následná hlášení i v případě, že výsledkem je snížení částky zajištění, či zda se v tomto případě jedná právo plátce obdobně jako v případě §141 odst. 2.
- 3) Z §237 DŘ vyplývá, že má-li poplatník pochyby o správnosti sražené daně, může nejpozději do 60 dnů ode dne, kdy se o výši sražené daně dozvěděl, požádat plátce daně o vysvětlení. Plátce je povinen podat poplatníkovi písemné vysvětlení do 30 dnů a případnou chybu opravit a současně podat následné hlášení nebo dodatečné vyúčtování správci daně. Nesouhlasí-li poplatník s postupem plátce, může podat stížnost na postup správce daně správci, který je plátcí daně místně příslušný (a to do 30 dnů od obdržení vysvětlení). Při aplikaci zmíněného ustanovení na výplatu snížení nominální hodnoty akcií se poplatník (akcionář) se o výši sraženého zajištění dozvídá nejpozději v den, kdy mu byla předmětná částka vyplacena. Od tohoto okamžiku tedy běží 30, resp. 60 denní lhůta kdy může žádat Společnost o provedení následného hlášení. Je otázkou, zda po uplynutí lhůty již toto není možné a akcionář prokazuje daňové rezidentství již svému správci daně (či je pouze na rozhodnutí Společnosti podat následné hlášení).

V návaznosti na výše uvedené prosím o potvrzení výše uvedených závěrů včetně toho, kterou z výše uvedených variant zdanění daných příjmů v případě daňových nerezidentů považujete za správnou. Předem velmi děkuji za Vaši odpověď.

S pozdravem,

Ing. Miloslava Dobrá

Miloslava Dobrá | Telefónica Czech Republic, a.s.

Team Leader – Tax support for IT and Network